

ΝΤΕΝΕΚΕΔΟΥΠΟΛΗ

Πόσα μπορεί να πει κανείς στα μικρά παιδιά, μέσα από ένα παραμύθι

Η Ντενεκεδούπολη είναι πια πολιτεία αλλιώτικη απ' τις άλλες. Δεν είναι φτιαγμένη από τούβλα, πέτρες , τσιμέντο ή γυαλί. Είναι ολόκληρη φτιαγμένη από ντενεκέδες. Και μένουν σ' αυτή, τι ...άλλο; Ντενεκεδάκια. Άδεια σκουριασμένα, παλιά ντενεκεδάκια. Βρέθηκαν όλα πεταμένα σ'ένα σκουπιδότοπο κι αποφάσισαν να φτιάξουν τη δική τους πολιτεία, για να μείνουν μόνα τους και να' χουν την ησυχία τους. Τα Ντενεκεδάκια που μένουν εδώ έχουν περίεργα ονόματα: Σαρδέλας, Μηλίτσα, Βουτυρένιος, Σοφός, Οκεύ-μπαμ- μπαμ. Ο Σαρδέλας πριν τον πετάξουν είχε σαρδέλες, η Μηλίτσα είχε κομπόστα μήλο, ο Βουτυρένιος βούτυρο, ο Οκευ-μπαμ μπαμ είχε κόκα κόλα κι ο Σοφός είχε μέσα του καφέ.

Ζούσαν όλα πολύ ευτυχισμένα στην Ντενεκεδούπολη, ώσπου μια μέρα ένα μεγάλος ντενεκές του λαδιού, ο Λαδένιος, εμφανίστηκε και είχε απαίτηση να τους κυβερνήσει. Ήθελε να γίνει ο αρχηγός τους και όλοι να φωνάζουν ζήτω ο Λαδένιος. Τα Ντενεκεδάκια όμως δεν ήθελαν. Ήθελα να είναι ελεύθερα, χωρίς αρχηγό και όλα μαζί να αποφασίζουν για το καλό της Ντενεκεδούπολης. Ο Λαδένιος όμως δεν άκουγε κανέναν και έκανε ότι ήθελε. Αποφάσιζε και διέταζε.

- Δεν τραγουδάτε
- Δεν χορεύετε

- Δεν μιλάτε πάνω από δύο
- Δεν πηγαίνετε ταξίδια

Στα Ντενεκεδάκια δεν άρεσε καθόλου αυτό. Δεν ήταν ευτυχισμένα και χαρούμενα. Και όλα μαζί έκαναν μια συνέλευση για να βρουν τρόπο να τον διώξουν. Αφού δοκίμασαν αρκετούς τρόπους, στο τέλος με αγώνες και προσπάθειες όλα μαζί τα κατάφεραν και ήρθε ξανά η δημοκρατία και η ελευθερία στην Ντενεκεδούπολη!!!

Η Ντενεκεδούπολη της Ευγενίας Φακίνου παίχτηκε για πρώτη φορά τα Χριστούγεννα του 1975, λίγο μετά την πτώση της Χούντας. Είναι ένα έργο μεταφορικό, διαχρονικό και με ανεκτίμητη αξία στις μέρες μας.

Οι Παιδαγωγοί της τάξης

Μπίκα Πελαγία

Αναστίογλου Τάνια